

Yri Uusi Hengellinen

W J K S J,

Yhden Jumalan Lapsen Kuo-
lemaan toalmistuksesta / sillä otollisella
ajalla /

Se on:

Yhdestä totisesta kääntymisestä, totisesta ja
elämästä uskosta, ja Jumalisesta elämäntavasta har-
joitus sydämellisen viisäherämisen jälkeen; ynnä ajan
vaarin ortamisesta, ja autuuden välikappalitten oi-
kein käytmisestä, odoituksesta Jesuren tulemis-
sen ja viimeisen ilmoituksen perän.

Niin myös,

Toinen

W J K S J,

Jumalattoman erosta tästä
maailmasta /

Joka Ruohin kielestä on Suomegi päättä
ja enätty suruttomille waroituxen; jotka Wirre-
nyt ynnä, tarpellisen yllike lakomisen jälkeen,
Pääsiäisen edellä Wuonna 1749.

On pränttiin andanut

ABRAHAM ACRENIUS.

— — — — —

SURUGI, Prändäetty Wuonna 1764.

1744
1745
1746
1747
1748

Abraham Acharyus
1749
1750
1751
1752
1753

1754
1755
1756
1757
1758
1759
1760
1761
1762
1763
1764
1765
1766
1767
1768
1769
1770
1771
1772
1773
1774
1775
1776
1777
1778
1779
1780
1781
1782
1783
1784
1785
1786
1787
1788
1789
1790
1791
1792
1793
1794
1795
1796
1797
1798
1799
1800

1801
1802
1803
1804
1805
1806
1807
1808
1809
1810
1811
1812
1813
1814
1815
1816
1817
1818
1819
1820
1821
1822
1823
1824
1825
1826
1827
1828
1829
1830
1831
1832
1833
1834
1835
1836
1837
1838
1839
1840
1841
1842
1843
1844
1845
1846
1847
1848
1849
1850
1851
1852
1853
1854
1855
1856
1857
1858
1859
1860
1861
1862
1863
1864
1865
1866
1867
1868
1869
1870
1871
1872
1873
1874
1875
1876
1877
1878
1879
1880
1881
1882
1883
1884
1885
1886
1887
1888
1889
1890
1891
1892
1893
1894
1895
1896
1897
1898
1899
1900

Abraham Acharyus
1901
1902
1903
1904
1905
1906
1907
1908
1909
1910
1911
1912
1913
1914
1915
1916
1917
1918
1919
1920
1921
1922
1923
1924
1925
1926
1927
1928
1929
1930
1931
1932
1933
1934
1935
1936
1937
1938
1939
1940
1941
1942
1943
1944
1945
1946
1947
1948
1949
1950
1951
1952
1953
1954
1955
1956
1957
1958
1959
1960
1961
1962
1963
1964
1965
1966
1967
1968
1969
1970
1971
1972
1973
1974
1975
1976
1977
1978
1979
1980
1981
1982
1983
1984
1985
1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000

ABRAHAM ACHARYUS

1901
1902
1903
1904
1905
1906
1907
1908
1909
1910
1911
1912
1913
1914
1915
1916
1917
1918
1919
1920
1921
1922
1923
1924
1925
1926
1927
1928
1929
1930
1931
1932
1933
1934
1935
1936
1937
1938
1939
1940
1941
1942
1943
1944
1945
1946
1947
1948
1949
1950
1951
1952
1953
1954
1955
1956
1957
1958
1959
1960
1961
1962
1963
1964
1965
1966
1967
1968
1969
1970
1971
1972
1973
1974
1975
1976
1977
1978
1979
1980
1981
1982
1983
1984
1985
1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000

Ensimmäinen Wirsi.

W. I. Käy nyt sielun kiellet mielel se.

Jesu sinull kaiken waiwan Uina waihiast wa-
litan. Kuzun' olet minun Taitwaan Uis-
wan wifiaan haminaan: Werelläs mun lunastit,
Sanallas mun omistit, Herätit mun parannu-
reen, Armos kanka tulit auyen.

2. Kuollun olin surkendes Epäustos hirmuises,
Oman mielen rakkaudes Surutoinen lynnin ties,
Timan pelwot waelsin, Armon walon hyljäsin,
Epäusto tämän teki, Kuollen uskon myötämäki.

3. Sinun armos Jesu huusi: Käännny, käännny
syndinen, Parannuxen elo uusi On sull aiwan
tarpeinen: Ostan' olen werellän, Sinun aiwan
syndisen. Käännny, käännny niins jaat elä Täällä
en'it, ja sitten siellä.

4. Tämä ääni, Jesu rakas, Käwi läpi sydä-
men: Niin myös tundo, joka makais Heräis y-
lös hirmuinen, Lain kautta kauhiay Syn-
diin tun-
dui kuolemar; Elon autuus mulda puuttuis, Sie-
lun suri, syndiin suuttuis.

5. Hengen duomis todistaisans Epäuston ilmoite-
ti, Wäärän hurkkauden aisois, Alastoman ennät-
ti, Wäärän duomion ihestän, Josa luotin walhe-
seen,

seen, Sulkeis ulos hengen voima, Kuollex löysin
ihän airaan.

6. Tästä murhes, Jesu jalo, Sinun Heng:s
armias Ewang liunyt toi walon, löytäreni ha
woifas, Uskon kautta elämän, Tygös armon istui
men, Weresäs, o Jesu Chrifte! Uskon kautta,
ihman estet.

7. Jolla duomio wäldetyxi Tulis, ja myös ka
dotus, Elon autuus kohdatyri, Kuulos ansios
lumastus; S n e riensin murheisan, Uskon halull
fiinä saan Armon elon Jesupesa, Eläwästä us
kon riefä.

8. Tästä Judan Jalopeuras löysi Sielun hu
najat, Sinä, Jesu, olit teuras Edestämme:
Sinä saat Erwäisen lambaan kiin, Ollensa o
tit niin, Saatit laumaan uskowaisten, Elon ans
neit eläwäisen.

9. Sillä kofk mä haluisesti Armo täpin kerjäs
mään, Jesus synnin duomioft päästi, Tundon
rauhoit' elämään, Syndin' annoi andex mull,
Werens woiman andoi tull' Sydämeni puh: ijlur
per, Elon uuden rakennupez.

10. Tämä tundui armo suuri Wasos, armon
elämäs, Ukos, tunnon rauhas juuri, Lewon löyt
wis sydämes, Jesupes: Ei mailmas' Eikä synnis
kawalas; Jesus rackaudell rähtti Sydämen, Ja
armon näytti.

11. Syndein sitet kaicki katkeis, Wapaari pääs
sin haawoifas, Epärskon ör us ratkeis, Horgen
usko wirkois taas: Josa löydän elämän, Sinus
Jesu suloinen: Henges huudan Abba Isä, Ra
kas Jesu usko isä!

12. Jesu, anna sydämeni Sinun tygös wäl
waa, Seiso aina edesäni Wastan HERran duomio
mie

miota: Sinun' Veres Sovinnos Edntä Sielu
elandon, Sydän elä uskos aiwan Veres woi-
mast tiellä Taiwan.

13. Mut' nyt Jesu heikouden, Mua tiellä
peljättä, Ei mun oman surkeuden, Minu tuskist
säilytä; Jesu siis mua auttele, Armosas ain saate-
tele, anna woima, tue, wahwist, Werelläs ain
pese, puhdist!

14. Sinun halbuus annan Sielun, Sinull uh-
ran sydämen, Sinull taiton, tahton mielen, Ja
kaick ruumin jäsenen, Silmän, korwan, kielen,
jun, Veres ansioll on sinun, Käden, jalkan,
kaicki hu maas Jätän Jesu, hengen suomas.

15. Pyhit', eroit' kaicki kaikkis, Tiestä jumalat-
tomain Henges woimall wahwist, waikur', Kaitaa
tiet ett' kuljen ain, joka saatta elämään Ahtaan
portin läpihen, Että HERRaa taidan palwell',
Kewäll', surwell', syynll', talwell'.

16. Joka päivä, joka hekki, Henges ja myös
totudes, wältt' ä epäusten retkä, Ustion tiellä elä
wäs, Eläwätä Jumalat Palwelisin lackamat, Tääl-
lä enst ja sitten siellä, Koska woiro kuollon niela.

17. HERRan nimee sydämesän Aur' ett' oina
pyhitän, HERRan sanaa uskon tieä Rakastan:
ja petopen Wäldän pahan mailman, Pahennupen
kauhian: Sanas walon jalkain eteen Wahwist,
niin en pelkä fetän.

18. Wanhemmat niin kunnias widän, Julmaa
sifuu wäldän myös, Kansakäymist hyljän niiden,
Jotka kulke synnin yö, Walistettu armollas; U-
wullas mu wahwist taas Eihan saastaisurta was-
stan. Werelläs mun olet ostan.

19. Wääräst kalust, elaturest, Mua Jesu war-
jele, Pahain himoin liikuturet Tukautta, Suoiele
): (3 Wit:

Wispittömäs uskon ties, Anna uskon hedelmäs,
Laupiuden wihandella, Hywi töitä kaskwatella.

20. Walhen siteet kaicki katkais, uskos rakkau-
des myös, Toivos, puheis pois ain rakkais Käy-
töris ja ike myös. Wäärät todisturet est Minun
suulan pitämäst, Torudes ja ranhas jalos, Anna
minull henges walos!

21. Kaickein himoin riettaudest, Puhdist JESU!
Werelläs, Anna elo wastaudest! Uudistetus sydä-
mes, Hengellinen waiwainen, Sinuld armo ehi-
nen: JESU, JESU, minu auta, Sinun kal-
lin Kuollos kautta!

22. Minun aikain ombi tärkei, Kuin yr nuoli
lendamä: Koska kuollo rinnat särke, Suoiet uskon
elämää! JESU Sinun Hoarwoilas, Tue sulas ar-
mosas, Weres puhdistures aiwan, Tahdon kul-
tee tietä Taimaan.

23. JESUS elon kuolloo wastan, JESUS armon-
istuin on: Niinkuin saanet olen Rasten, Niin nyt
Henges hallitkon, Ett' siin liitos waellan, Rasten
woiman osotan, Uudes luonnos, uudes mieles,
Uudes sydämes ja kieles!

24. Että Sinu, Jumal! kiitän, Armon kaut-
ta JESUren, Uskon kautta iken liitän Sinus, JES-
su, elämän, Sanas woiman autudes, Wastan
otan suloisex, HERAN Ehtollista halaan Sydäm-
mestän perän palaan.

25. Halaan Kuumiis, Weres jälken, Uskos si-
tä nautigen, Ei siet' sielun kuole näskän, Waan
saa uuden elämän, Joka tundu sydämmes, Uu-
distetur uskon ties, Syndein andex saamisexi, Tule-
doni puhdisturexi.

26. Tästä HERAN Ehtollises, Wastoin Eiusau-
ria, Minull woimaa JESUS lisa, Terwen jo saan
nau

naütta, Sielun wirtotureri, Rindan wähtöistur-
peri Pyhäk Templin Jesuelle, Kansa-weiher us-
kowille.

27. Kuin on Jesus aina elon Eläisän ja kuoh-
lesan, Niin mä ajaan merta melvon, Hywäs
turwas aintan: Ei sitte ei sit kuolemia Minu taida
saarwutta, Kuin on Jesus saarwutettu, Uffon es-
lös omistettu.

28. Jesu Sinun tulemlles Halaan, wiwon, o-
dotan; Ikäwöihen uskon tiela, Ilmeityes raka-
stan: Jesu tule! joutu jo, uskowilles apu tuo:
Minä tulen Jesus sanoo, Uffowaisa Jesust ja-
no. Amen.

Toinen Wirsi.

Weisatan kuin Ruohinkielinengin: eli kuin
Sar wäl world, far wäl x.

Ah Duomiot! jo täys, Mun Satanan orjan
jo Jumal nyt löys: Se ijäin kosto on
Edteeni tull, Kuin eläisän ennen ain uhat-
tin mull; Nyt Helvetin liekki ydän ymbäri hyö,
O ijäinen yö!

2. Mä kiroten, näin Nyt kirost täynnäs Käy-
helwettiin päin, Mun pukun ja paitan täys kiro-
ust lie, Mun sielun ja ruumin taick kirost wie?
Sill Korhiamman laki mun kiroili taick, Ei muu-
tu, taick, taick.

3. Mä mato ja toi, Jor kalwane repimä pure-
wa woi, Oho! mikä rindani alati hyö? Mit y-
times poltta? mit korwille hyö? Mun kalwawa tun-
don nyt heräis, woi, woi! Mä mato ja toi.

4. Nyt

4. Nyt waaditan wiel Mä Duomarin eteen, jo
kuuluvi tääl, Basunat kaič pauhawan: syndinen
täy, Oho! eipä kusan mull apua näy; Kaič' wes
rifet syndini seura, ja niin Ain pitävät kiin.

5. Mä Perkeleen myös, Täys asumastia ain jo
kaihes työs, En Jumalat palvel en totellut waicč
Mä Käskyt kyll tiehin: nyt temmatan kaič Mun
eteen, mä palvelin kuldaa, eng' huol, Waicč os
lisiin kuoll'.

6. Mun iseni pääl Mä luotin, ja palvelin wa
kaani tääl, En Jumalaan iänäns turwata tain,
Mun omahan woimaani turwaisin ain, En Ju
malat peljän, en rakastan, en Myös totella tien.

7. En Jesusta myös Mä ekinyt puolengan sy
dämen työs: Mun syndin' mull rakkambi oli kuin
Hän: Mutt' mainita turhaan kyll taisin mä ten,
Sen Pohjämman Nimen, se mainittin suus, Waicč
sydän ol' muus.

8. Mä kauvihin ain Mun sydämmen tuhanneit
Perkeleit, waan Jo nyt se on ostettu, jo nyt on
myyt, Is awaisin portin; ei muilla ol' syyt, Nyt
owat ne tuhannen helberis siell'; Woi! sydäms
men wiel.

9. O! kiučua' täyn Se kiroilia sydän, kuin
lewon on löyn, Siin' kiroilian myrkys, ett' kie
leni pääl, Ain lewitin runta hengid siell, Min
Kasteeni liiton' pois kielsin juur; suus, Jol' ru
mia huus.

10. Min Sabbathin myös Wei juopumus myös
täns; nun welsjeeni wiis, Ne ynnä mun kansan
joit, tääräsit niin, Ett' Wiinašta röyhkäilin yöl
läkin siin; Wiinpikarit, kannut, ne yhteen meit
loit' Min paljon kuin woi.

11. Mä juomari mä, Joll Wiinasta usein ol'
kumana pää, Jok' aintan huusin: mun Sieluni
juo, Ann' Vitariin kulkee: Nyt Perkele tuo, Mull
tulesta palawan maljan, saas täälä; Ei kukan
juo pääld.

12. Ei kukan juo pääld, Mun täyty juod wiis
meisengin ropongin siel. Ei anna mull kukan
nyt pisaraa Wett', Jok' jähdystöis Kielen, Eak
tulista lätt', Viel tarjoo se ruma: jo kätteni wei;
Kaick iloni jäi.

13. Mä syndinen suur, Kuin Froilin Jhani,
Mitini juur, Ja sydänmes usein heit tapoin ja
soin, Heill niin paljon paha kuin ikänäs woin,
Mond' karwaa mä harmax heill surusta tein, Siis
purtan mä näin.

14. Mä murheri heill; Siel olin, ja teaelin sen-
nisten teill, Eng' totellut heitä: nyt täytyvi kuull',
Ja totell', joit ennen en olisi kuull', Siell niistä is-
min, Nyt kynsiä iuur, Niin kosto on suur.

15. Mä petoen kyns, Kuin raatelin lambat, Ei
heidän oll syyns, Niid köyhild mä kerihin willat
kaick pois, Waick wuodatt kynnelt, jot' en nyt
sois; Ne kynnelet kuamene Sieluni pääl, Kaick
kuumenee tääl.

19. Kuing ahneus sai mun ylihen wallan, Eng
ikänäs wai Mä ollut, ain waadein ja riidoin kuin
woin, Jull' köyhäin weristä hikee mä join, Nyt
kosto sen mitan mull waatipi tääl, Kuing mittai-
sin siell.

17. Mun kaluni kaick, Kaick kulda ja kupar'
kuin koloisin, waick Siel ääneti makais, nyt huu-
tapi niin, Ja soima mun warakar'; pid' warkaas-
ta kiin: Niin huuta se peto kuin ennen ol' wai,
Jo nyt äänen sai.

18. Viel' olpeyt tään, Mä olin: sill' iseeni
Korjari löin, Mun pukeni sukis, jos woen, kait
kiiis. Nyt Satanan sahrat mun sydämmen wiils,
Ee kiihdäwä prameus sydämmen pääll', Nyt pol
detan tääll.

19. Mun huukdeni pääll', Kynkämetten myrsky
wuos haikiast siell'. Täyn walheit', ja petost' ja
panetust' suun Ain löyttiin; nyt Satanas rundele
luun, nyt walhetten isä mun perci ja päätt', Sen
tödyi jäit'.

20. Kuning' mielellän wiel', Mä kumarhin port
too, ja palmelin siell', Händ nöyräst, ja himoisän,
andelin suur' Sen saastaisell' kädell', kuin kuiten
gin muut Ain' JEsustans palmelit, jos' ristiupuus
Mun edestän huus.

21. Ee himon on näin Mulla aiwan jo karkoy
ja karkeray kähyn; Woi! woi sitä hetkee, kuin suos
fion sain, Se tuhansin lugun on hiemuisin ain:
Nyt weriset kyyneleet silmistän käh, Eik' lohdu
rust' nä.

22. Ei surkuni tull, Ei sydämmen pehminn',
waik' sanottin mull: O surusa näändymä Sielu
oll' maas, Ja kumartan kerjä sulb laupeutt' taas;
Nyt Jumal sen nosti kuin poltteni port', Mun sy
wyteen soit'.

23. Mä petoon miel, Mun kitan sen köyhime
män tarwaran niel, Mond orwoi mä wäygin, ja
hywyden wein kuin kotka pois kynsis, niin wää
ryttä tein, Mä kawala juonis muut waiwaiser
sain, Jk rikastuin ain.

24. Mä walhetten suu, Jong walheista korens
dun sydän kuin luu, En wäärifä waloisa pantizi
pant', Oht' raiikkaa, waan Sielun, ei sitä mull'
ann' Nyt takaisin perket', waan sen kaupan pääll'
Wie ruumini wiel.

25. Mä kÄrmetten pÄÄ, Kuin wihaifest tiuf.
Kuin, kuin rajuinen sää, Sit' samillän murhaifin,
Kuin o'i haus', Ja minua Jumalan YstÄwÄr laus',
Se tyhinen sydän nyt purtan, eip' aut' Waick
sywÄ on hau'.

26. Mä synnistÄn tÄnn', Pois temmataan liek.
Kiin; Kyll' ansaihen sen, Maa lewittÄ Kitans ja we-
risen suuns, Ja surkiast mun nielee ain pohjatoin
kuuns, Kas syngiÄ sywyys sit' ikens lyö aut',
Mu wastan mä r.uct'.

27. Mä wapisen kaick', Ross' muistan kuing ku-
lui mun armoni aik', En Jumal'an arwosta totell
eng' pyyh', Is autuuttan hakee; mun oman ol'
syhn. Sen ylis kuin neuwoi, Tot' itkisin nyt,
mun wihani sytt'.

28. Kyll' kynnelt' wuot' Mun silmän mailmaa,
waan ei synn'u' suot', Sit' enÄminn surin, jos
koira muld kuol', Kuin Jesuxen kuollo. Eii' en
minÄ huol'. En murhett' mä tuunnostan' pitÄn',
nyt wiel' Nuk' haawat on siel.

29. Mä paistetaan tÄäll', Nyt jÄä es wastias,
kynkÄrmetten pÄäll'; Mun ymbÄrin tiehu kaick'
Perkelet myös, Ja tullisill' pihdeill' se heidän on
työns Mun sydÄmmen repiwät pienez; cho! G
lopuckan jo.

30. Nyt uppowat niin Mun jÄsenen tuliseen
wirtaan, ja sin Äin waipuwat sywÄld, ei pohs
ja eik' maat' TÄs löytÄ; o! sywyys kuin SielunÄ
saat, Mä häilyn kuin kekÄle tules, waan en Mä
sammu kuin hän.

31. Nyt oppein mä sen kuin ennen en totellut
oppi; tul tÄnn O! syndinen, opt nyt minuista jÄll,
Eet onnetoin osa on wifingin hÄll, Kuin Jumalaa
pilka ja lihansa työt, Äin seurapi myöt.

32. Nyt autuuden pore' On mull kiini suljett,
se surma sun sort', Muut sisälle autuuden portista
käy, Ei mull enä muuta kuin iu'ntistuis näy, O
että mull idäll' wiet olis ny hetk', Käyd' autuu-
den reek'.

33. Mä huudan jos woin, Mä huudos ja pa-
rus nyt pakahru' koin: Te wuoret ja kuckulat,
langetkan pääll Te tuliset aallot kuin lainehritt' tääl,
Te langetkan päällen ja kätkekät pois, Jos iiaxi wois.

34. En kätken. Woi, woi, Mun täyty käyd'
edes mä toucka ja koi, Jot' jäsenes ryesty mun
ruumitan; sill' Mä täytin kaick' synnit kuin So-
doma, niill' Mä sidotan, satanas liettajan lie, Jo
helwettiin wie.

35. Nyt hymästi iää, Sel' Jumal, ett armo
ett suloinen sää, Iää taimas, iää walkeus, Enge-
lit myös, Iää Abrahamin helmet, täs hirmuis s
työs, Iä autuus, iää kunnia, ja Engelein ään':
Tul' syngens tänn.

36. O iiaistä yöt, O iiaistä mato, Kuins alati
syöt o i äistä sawu ja songent suurt', O iiaisyys joll
ei ol' loppu eik' juurt, O iiaisyys, iiaisyys, nyt olet
sä tull' Juur kauhiap mull!

37. Nyt synpreen ratk', Mä kohdastans wai-
roun, eik' piinapi katk', Woi ruumin, woi sielun
woi jäsenet kaick' Woi luuni, sill' autuuden hyljais
sin waick' Se mull oli tarjon, mun kuoleman tie,
Nyt helwettiin wie.

38. Jos haudallen käy, Niin kynelil eutki näit kus-
leman teit, Ja ajatell kofkas wiet synnisa woit,
Tät' weristä kosto ja helwetin soit', Kuins kuulet
mun kirjuman, kyneleill' sä Jo parannust tee.

39. Täys rosi on se, Jong' ajatus usein händ
helwettiin wole, Se wällettä sen piinaan; ja pyeki kuin
woi,

2
vot, Sinu tairvahan idon, jong Jumala loi, Jos
ei tahdo koke tät' liekki, se siel Käy elämän tiell.

40. Nyt syndinen suur, Pois käännny jo kaili-
sta synnistä juur: Jos et sinä kailis o' e' änyt niin
Siin julkises mitas: Koll pitävät fi'n, Ne salai-
set syrnit se turmellus suur, Kuin sinus on juur.

41. Kuin Jesures pois, Ain locka, kuin armo,
ja elämän tois, Kuin Jesuren woren tääll tallan
ja juo Ain wäärden wettä, kuin syndi se tuo,
Ja pyhyttä pilcka, sen osa on tuos, Juur helwetti-
iin suos.

42. Se usko on kuoll, Joll waelsda surutoin
syndisell suoll, Waict toivo se tairvast, ni'n kuos
leman tie Händ kuitengin äkist sitt helwettiin wie,
Kosk viimeinen hetki käy edes, se ryö Sun hel-
wettiin lyö.

43. Kosk kuolluna käyt, Pois Jumalan pelwost,
ja mailman teit Ain kulliet, ja surutoin elät kuins
saat Niins noudataat syndi, ja menet ain maat,
Sun Christitty nimesi alla, se tie Sun helwertin wie.

44. Niin käännny nyt pois, Siit syndisest elä-
mäst, ettei se tois Sull iäistä itku ja parku, siis
tääll Ain pelwolla aiattell' loppusi pääll: Mutte jos
et sä käännny, niin hirmuinen yö Sun ylhises lyö.

45. O tulinen yö, Kuin ytimes poltta, kuin ly-
dämes syö, Kuin syvöyteen laskamat upotta ain,
Siin iäises sarous on pimeys wain, Siel madot
ja kövelit repivät luut, Katsk iäsenet muut.

46 Et janoosta pääs, Täs surmawas walkias
ja polttawas sääs, Kuin jano on suurin niin akka
se jäll, Se suuring'n jano wast alkapi siel: Kosk,
mailman ystäwä, sormes, menn' sunn', Ja jäh-
dytä niin.

47. Et

47. Et lähdyttä woi, Sill' lähesty huohuwa tulla,
se koi, Se tulinen myrsky, sen janoisin tuun, Viel
tulella poltta, ja ytimen muun, Ynn' korwoist ja
silmist kây kipinät, täs On kirous lās.

48. Et siunata saa, Siel sulleista taimast, sä
kivottu maa, Tähs kirous helwetin liekis on ain,
Sä kiroilia kiroust liekikit wain, Siel ijäinen, in-
nen kiroilian tod, Sun korwilles lhd.

49. Huud' hirmu-nen ään', Ei sinä woi huoku
ei wäsy, sill h'in Sen huokuwan tulella hukutta kaick,
Een wäsynen repj ain uppomon, waick Se parku,
se huuta, ei armo siel tul, Ei laupeut kuul.

50. Sun liitos on kuol, kunnis helwetin sowins
nos pidit, ei huol Se kihuwa ruma, waan pilkka
sun wiel Ets seuraisit häändä, ja walthetta tääll, Ets
hylkäsit totuden sanon, ja weit Sun helwetin teit.

51. Muut duomitut myös, Sun toivos wiel pilka
wät helwetin työs; Toit sunnisa rakastit kauhiari
näet, ne re väise tules, ne myötänsi weit, ain up-
poman synyteen, iidies oös, Sun hirmuis s työs.

52. Jos yhdengin wois Sun weliistäns taambari
eroitta pois, Se olis jo kewiämb, waan et sä pääs
Niist iäiäist siteist täs tulies sääs, Ynn sunnis, ynn
pilkaas, ynn kiroust tänn, Sen olet siin löhn.

53. Ets pilkkaisit tääll, Wanhurssasten retkee,
ja karsasti pääll' Min kaksit niit Sielwi, kunn
luopussit pois, Siit' syndisest menost, sun mail-
ma sois, Kuin wäldit sun teitäs: ja Jumal. s kunn
Min ystoisit niin.

54. Se pilkar' sull' kây, Ja iäisep' häpidp', eit
lohduust näy, Siell' Perkelen ilo ja pilkka sull'
on Et ijäinen itku, is duomitruin luon, Sun
luulos, sun uskos sun helwettiin wei; Siis peto-
pes joi.

55. Sin' syndises ties, Jos pöyst ain kulle, ja
olla sin mies; Sä kuoleman löysit juur iäiset sull,
Et loppuu sin' löyda, ei apua kuul', Ei henges
sin loppu, ei kuole se koi Kuin helwerin toi.

56. Se löyhkä kuin län, Is helwer st ylös,
jost ei loppuu näy, Se puhalda litumaan henges
ain kans, Sun henges, sun sielus siel ain
ollesans, Ei jammu se tuli, se tulinen sää, Täys
kuolema jää.

57. Jos tuhannen vuott' Siin tules sä polhe-
rais päivät ja yöt, Eik' io olis kyllä suur kiou ja
työ, Mut' siel' joka hetki sull tuhannet löt, Ei
lopu, ei loppu wiel' sittek' se koi Kuin iäpi woi.

58. Ah! wahingo suur, Kuin tule sun iästel
Sielles juur; Ei mailman woitoo sielb lunastaa
woi, Ot' aiaast' siis waari, iong' Jumala soi,
Ja kääny nye syndinen takaisin wiel', Tul kate-
dalle tiell'.

Math. 16: 26.

Mitä se autta ihmistä, jos hän katten
mailman woitoo, ja sielullens saa wahingon?
Taitta mitä anda ihmisen Sieluns lunastaa
peri.

1. Joh. 2: 17.

Mailma katoos, ja hänen himons: mut-
ta joka teke Jumalan tahdon, se pysy i
jankaisest.

Syr. 9: 17.

Mä mielisty jumalattoman atwoituriin:
sillä ei he tule koston hywäpi, ei helwettingän
asti.

Syr. 9: 39.

Mitä sinä itänäns teet, niin ajattele loppu-
ua ja niin ot sinä koston syndiä teet.

Esaï.

Esai. 66: 24.

Ja heidän pitää menemän ulos ja kazeles-
man niiden ihmisten raatoja, jotka minua
wasta wäärin teit: sillä ei heidän matons
pidä kuoleman, eikä heidän tulens sammus-
man, ja heidän pitää kaitille lihalle kauhistu-
pepi oleman.

Psalm. 49: 15.

Se makarvat helwettisä kuin lambaat, tuo-
lema heitä kalwa: ja heidän öyckäyrens pitää
huctuman: ja heidän täyty jäädä helwettiin.

Hes. 18: 30, 31, 32.

Sentähden käändäkät izen, ja palaitkat
kaikesta wäärystän, ettet te langeis pahan
tekonne tähden. Zeittäkät pois tykön kaitti
ylizekäyminen, jolla te rickonet oletta ja teh-
tät teillen uusi sydän, ja uusi hengi: sillä mi-
ri pidäis teidän kuoleman sinä Israelin huos-
ne? Sillä ei minulla ole yhräkän ilo hänen
kuolemaans joka kuole, sano **HERA**, **HERA**,
ra. Sentähden käändäkät izemme, niin
te saatte elää.

